

Velikonoční přechod Slovenského ráje

34. ročník

Cestovní zpráva

Letošní ročník Velikonočního přechodu Slovenského ráje se konal v termínu 17.-21.dubna. O přechod byl letos opět značně velký zájem. Z kapacitních důvodů bylo nutno omezit účast na 51 lidí.

Z Přerova jsme vyjeli okolo tři čtvrtě na 2 ráno a v 6 hod jsme byli bez problémů na Kláštorisku. Zde nás docela překvapila zima a poměrně silný vítr.

Po ubytování jsme se vydali k prezentaci do penzionu Ranč na Podlesok. Musím bohužel poznamenat, že nikdo nic nečte a tím pádem se změny prosazují dost špatně. Bylo to trochu komplikovanější než jsem předpokládal. České a Slovenské dráhy už dnes využívá jen minimum lidí. Letos to bylo pouze 13. Po prezentaci jsme celá skupina 51 lidí vyrazili roklinou Suchá Belá, dále Malým Kyslem a náhradní trasou Kysel na Kláštorisko. Odpoledne šel Štěpán s několika odvážlivci prozkoumat už několik let zrušenou Zelenou roklinu. Ještě před večerí jsme provedli rozdělení se na dvě skupiny na další dny. Vznikla také 3. skupina tzv. mrzáků, která měla poněkud upravené trasy. Akce proběhla podle předem připraveného a osvědčeného programu za velmi slušného počasí, bez sněhu a ledu, s poměrně malým množstvím vody a téměř bez tradičních kytiček (Šafrán Heufellův, Koniklec Slovenský). Většina z nich už byla po odkvětu. Každý den ráno jsme viděli Vysoké Tatry.

Večery byly zpestřeny promítáním diapozitivů a zpívankami za doprovodu houslí ing. Mojmíra Srnce.

Po sobotním krátkém večerním lijáku vyrazila v neděli ráno část účastníků už tradičně pod vedením Dr. Štěpána Picka na Havraniu skalu. Přibližně polovina účastníků si šla prohlédnout klášter a po té Kláštorskou roklinu, Prielom Hornádu, Tomášovský výhled, Čingov a přes Čertovu Sihof zpět. Mezi Kláštorskou a Zelenou roklinou jeden z účastníků při nástupu na stupačky uklouzl a roztrhl si o stupačku

holeň. Opět jsme zavolali HS, což obnášelo půl hodiny telefonování a další víc jak hodinu čekání. Přístup příchozích členů HS byl naprosto profesionální. Uvidíme, jak profesionální bude faktura. Ivoš došel po ošetření sám na Letanovský mlýn, odkud byl odvezen do Spišské na sešití (7 stehů) a na Podlesok.

Nedá mi při této příležitosti nevzpomenout na loňský zásah HS po pádu laviny ve Velkém Sokolu. Faktura za zásah ve výši 40 000 EUR vyrazila dech i bývalému členu HS. Postižená musela ještě v nemocnici zaplatit za operaci zlomeného krčku 2 500 EUR. Naštěstí je úplně v pořádku a peníze vrátila a proplatila pojišťovna.

Závěrečná koupačka ve Vrbově neměla opět chybu i přes mírné zdražení. Odpoledne zmizely Vysoké Tatry v mracích a tak jsme dali v Tatranských Matliárech kávu, zavezli jednu z účastnic do Smokovce, za deště jsme pokračovali na Poprad a po dálnici domů. Cesta proběhla bez problému až na tradiční zádrhel při ukončení dálnice v Ivachnové. Naši bývalí slovenští bratři zřejmě nemají ani tušení, co je to tzv.zipování.

Letošní 34. ročník byl účastníky přechodu hodnocen jako velmi povedený. Byly vysloveny požadavky na uspořádání dalšího, jubilejního ročníku. Tyto požadavky bohužel nemohu vzhledem ke svému zdravotnímu stavu s jistotou potvrdit.

Vedoucí přechodu

Jiří Pešák-George